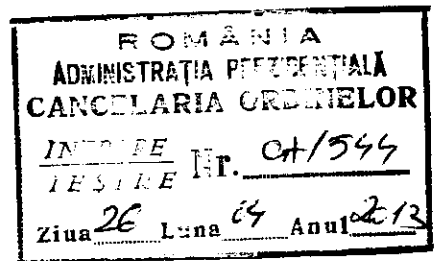
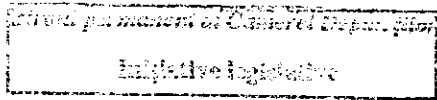

ROMANIA

13 1/1643/vz 05 26

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI

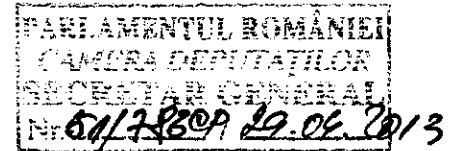

Nr. 250 din 29.04.2013 PL-x 3/2012/2013

St
yfr BP
St

București, 26 Aprilie 2013

Domnului Valeriu Ștefan ZGONEA
Președintele Camerei Deputaților

În temeiul articolului 77 alineatul (2) din Constituția României, republicată,
formulez următoarea

CERERE DE REEXAMINARE

asupra

**Legii privind cooperarea dintre Parlament și Guvern
în domeniul afacerilor europene**

Motivele cererii sunt următoarele:

În forma legii adoptată inițial de Senat, în calitate de Cameră decizională, în data de 21 iunie 2012, Curtea Constituțională s-a pronunțat prin Decizia nr. 784 din 26 septembrie 2012 asupra sesizării de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 2 lit. e), art. 3, art. 18 și art. 19 din Legea privind cooperarea între Parlament și Guvern în domeniul afacerilor europene și a constatat că sunt neconstituționale prevederile art. 3, art. 18 și art. 19.

După reluarea procedurii legislative s-au operat unele modificări în vederea punerii în acord a legii cu Decizia Curții Constituționale nr. 784/2012, Senatul, în calitate de Cameră decizională, în data de 15 aprilie 2013 adoptând prezenta lege aflată la promulgare.

Apreciem că Legea privind cooperarea dintre Parlament și Guvern în domeniul afacerilor europene, în forma primită spre promulgare, conservă soluțiile legislative constatate neconstituționale prin Decizia Curții Constituționale nr. 784/2012, publicată în Monitorul Oficial, Partea I, nr. 701/2012, pentru considerentele pe care urmează să le detaliem.

În primul rând, cu privire la dispozițiile art. 18, în forma inițială a legii supusă controlului de constituționalitate, Curtea Constituțională a constatat că acestea aduc atingere prevederilor art. 80 alin. (1), coroborat cu art. 91 și art. 148 alin. (4) din Constituție și a reluat, în esență, argumentele principale pe care și-a întemeiat Decizia nr. 683 din 27 iunie 2012 asupra conflictului juridic de natură constituțională dintre Guvern, reprezentat de primul-ministru, pe de o parte, și Președintele României, pe de altă parte, publicată în Monitorul Oficial, Partea I, nr. 479/2012. Astfel, Curtea a statuat cu valoare de principiu, că: **“În exercitarea atribuțiilor constituționale, Președintele României participă la reuniunile Consiliului European în calitate de șef al statului. Această atribuție poate fi delegată de către Președintele României, în mod expres, primului-ministru.”** Totodată, Curtea a reținut că: *“potrivit art. 80 alin. (1) din Constituție, Președintele României reprezintă statul român, ceea ce înseamnă că în planul politicii externe conduce și angajează statul. Acest text constituțional îi permite să traseze liniile viitoare pe care statul le va urma în politica sa externă, practic să îi determine orientarea în planul relațiilor externe, ținând cont, desigur, de interesul național (...)”*. În ceea ce privește Guvernul, în aceeași decizie se stipulează că *“rolul Guvernului în politica externă este unul mai degrabă tehnic, el trebuind să urmeze și să îndeplinească obligațiile la care România s-a angajat la nivel de stat”* și că *“acest rol este unul de execuție, așadar, unul derivat, și nu original, cum este cel al Președintelui României”*.

În forma legii aflată la promulgare, textul acestui articol declarat neconstituțional a fost eliminat.

Totodată, cu privire la dispozițiile art. 19 în forma legii supusă controlului de constituționalitate, Curtea a observat că acestea sunt neconstituționale, *“contravenind atât art. 1 alin. (5), cât și art. 80 alin. (1) coroborat cu art. 91 și art. 148 alin. (4) din Constituție, deoarece nu statuează cu privire la atribuțiile Președintelui ce trebuie exercitate în procesul de elaborare și adoptare a mandatului.”*

În forma legii aflată la promulgare, la art. 18 se stipulează cu privire la procesul de elaborare și adoptare a mandatelor, însă sunt omise atribuțiile Președintelui României. Mai mult decât atât, potrivit noilor prevederi, art. 18 alin. (4) poate fi interpretat în sensul existenței a două mandate necorelate între ele, unul al Guvernului, ce poate fi cenzurat de către Parlament și altul al Președintelui României, încredințat Guvernului.

În acest sens, considerăm că se impune eliminarea din textul legii a mandatului propus de Guvern și amendat de Parlament, având în vedere regulile impuse de jurisprudența Curții Constituționale prin care s-a statuat că numai Președintele României poate să mandateze Guvernul în domeniul politicii externe.

În al doilea rând, cu privire la dispozițiile art. 3 în forma legii supusă controlului de constituționalitate, Curtea a constatat că acestea *“încalcă prevederile art. 1 alin. (5) și art. 67 teza întâi din Legea fundamentală”* întrucât *“Parlamentul, în exercitarea atribuțiilor sale prevăzute de Legea privind cooperarea dintre Parlament și Guvern în domeniul afacerilor europene adoptă «opinii»”,* iar acestea nu se află printre actele ce sunt prevăzute de art. 67 teza întâi din Constituție, respectiv *“legi, hotărâri și moțiuni”*. **Or, potrivit noii reglementări, Parlamentul urmează să adopte “rezoluții”, iar acestea nu se regăsesc în textul constituțional indicat de Curtea Constituțională.**

Considerăm că înlocuirea “opinieii” cu “rezoluție”, în condițiile în care acest din urmă termen nu apare în enumerarea de la art. 67 din Constituție, nu înlătură situația de neconstituționalitate.

În jurisprudența sa, cu privire la efectele deciziilor sale, Curtea Constituțională a statuat, prin Decizia nr. 1018/2010, publicată în Monitorul Oficial, Partea I, nr. 511/2010, că *“adoptarea de către legiuitor a unor norme contrare celor hotărâte printr-o decizie a Curții Constituționale, prin care se tinde la păstrarea soluțiilor legislative afectate de vicii de neconstituționalitate, încalcă Legea fundamentală. Or, într-un stat de drept, astfel cum este proclamată România în art. 1 alin. (3) din Constituție, autoritățile publice nu se bucură de nicio autonomie în raport cu dreptul, Constituția stabilind în art. 16 alin. (2) că nimeni nu este mai presus de lege, iar în art. 1 alin. (5) că respectarea Constituției, a supremației sale și a legilor este obligatorie.”*

Totodată, Curtea Constituțională a statuat, prin Decizia nr. 738/2012, publicată în Monitorul Oficial, Partea I, nr. 690/2012, că *„forța obligatorie a actelor jurisdicționale, deci și a deciziilor Curții Constituționale, se atașează nu numai dispozitivului, ci și considerentelor pe care se sprijină acesta. Așadar, atât considerentele, cât și dispozitivul deciziilor Curții Constituționale sunt general obligatorii, potrivit dispozițiilor art. 147 alin. (4) din Constituție, și se impun cu aceeași forță tuturor subiectelor de drept.”*

Față de argumentele expuse, **considerăm că Legea privind cooperarea dintre Parlament și Guvern în domeniul afacerilor europene trebuie pusă în acord cu Decizia Curții Constituționale nr. 784/2012, publicată în Monitorul Oficial, Partea I, nr. 701/2012, în ceea ce privește procesul de elaborare și adoptare a mandatelor, precum și în ceea ce privește actele emise de către Parlament, în exercitarea atribuțiilor prevăzute de această lege.**

Pe de altă parte, referitor la art. 2 lit. k), în forma legii aflată la promulgare, **apreciem utilă adăugarea principiului proporționalității, alături de cel al subsidiarității, în ceea ce privește analiza efectuată de Parlament asupra proiectelor de acte normative europene, având în vedere Protocolul nr. 2 privind aplicarea principiilor subsidiarității și proporționalității, anexat la Tratatul privind Uniunea Europeană și respectiv, Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene.**

Având în vedere aspectele semnalate, precum și competența legislativă exclusivă a Parlamentului, vă solicităm reexaminarea Legii trimise spre promulgare, urmând ca Parlamentul să decidă asupra acesteia.

TRAIAN BĂSESCU

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI